

NA DE BUITENGEWONE LEDENVERGADERING

Op woensdag 25 januari 1950 in het Hof van Holland, Wagenstraat 44

Dat wij goed bruiloft kunnen vieren, hebben wij de vorige week kunnen lezen en velen hebben er zelf braaf aan meegedaan. Maar in vergaderen staan wij ook ons mannetje. Dat is gebleken! Drie volle uren - nagenoeg zonder pauze - scheidde de opening van het slot.

Om kwart over acht opende praeses W. Praalder de bijeenkomst met de Christelijke groet. Na verwelkoming van de vergaderden - wij waren precies met 50 man - verzocht hij gegadigden de besprekingen wel zakelijk te houden, maar niettemin toch vrij en frank uiting te geven aan wat hun gedachten bezig hield.

Op waarlijk eminente wijze bleek de heer L. de Weert zich gekweten te hebben van zijn taak - die eigenlijk niet eens zijn taak was - om de

notulen van de laatste jaarvergadering

samen te stellen. Het warme applaus was wel verdiend.

De voorzitter stelde vervolgens als

nieuw bestuurslid

aan de vergadering de weleerwaarde pater J. den Ouden voor, die door de vergadering op hartelijke wijze werd begroet.

Minder vreugde bracht de mededeling, dat de heer F. van Niel zijn taak in de club had neergelegd

Hierna konden wij aan de hoofdschotel beginnen. Een aantal leden hadden het verlangen te kennen gegeven om op een vergadering hun

wensen en klachten

te kunnen uiten. Art.39 staat niet voor niets in het H.R. Wat bleek nu het geval te zijn?

Wel, het verdroot de spelers van het vierde en het zesde elftal, dat zij nagenoeg nooit met een vast elftal in het veld verschenen. Zij wilden nu gaarne een dusdanige distributie van het beschikbare mensenmateriaal, dat er omtrent de samenstelling van de elftallen meer vastheid en zekerheid zou zijn. Een alleszins redelijk verlangen dus. Men meende evenwel de schuld van de vele teleurstellingen op de Eco te moeten werpen. Doch dit bleek onjuist te zijn, want aan de hand van de cijfers kon de heer Houkes duidelijk maken, dat de oorzaken elders lagen. Enerzijds waren daar de blessures van enige spelers uit de hogere regionen, anderzijds het vertrek van spelers naar elders, maar voor een groot deel komt het euvel van onvollleige elftallen en van de sterk wisselende samenstellingen op rekening van de lamtheid van de wegblijvers en afschrijvers.

Het systeem van 12, 13 of 14 vaste spelers per elftal kon geen genade vinden. Ik geloof te mogen vaststellen, dat zelfs de voorstellers van deze gedachte de onmogelijkheid, en onjuistheid er van inzagen, nadat de heer Houkes uit de vergadering steun kreeg bij monde van de heren Krol Sr., Jac. v.d. Kleij en C. Halleen.

De Eco huldigt de idee te moeten trachten steeds de sterkste combinaties op te stellen.

Conclusie: geen enkel plan kan succes boeken als de absolute medewerking van alle spelers niet aanwezig is. In verband hiermee wil ik nog eens wijzen op de ramp van de afschrijvingen.

Behoort ieder lid zich hiervan te onthouden, zij die in de hogere elftallen een plaats innemen, mogen wel bedenken, dat hun afschrijving automatisch doorwerkt tot in de lagere klassen. Eén afschrijving per elftal betekent zes vervangingen in het zesde.

En over wegblijven zonder meer wens ik geen woord vuil te maken. Alléén dit: een veteraan die er ook in de maatschappij mag zijn, kon met enige trots verklaren in zijn voetbalperiode van misschien meer dan 20 jaar nooit op het appèl te hebben ontbroken, noch bij de wedstrijden, noch bij de training. Daarom had hij het recht het goed bedoelde voorstel om handtekeningen van trouw belovende spelers te verzamelen, af te wijzen. Inderdaad, de aanmelding als lid is reeds de belofte om in alles bestuur en commissies van de vrijwillig gekozen club te volgen.

Het was speciaal de heer. Jac. v.d. Kleij, die er in zijn helder betoog in slaagde aan weerszijden van de groene tafel begrip te brengen voor de gedachtengang aan de andere zijde.

Zijn woorden maakten grote indruk evenals de peroratie van de heer Krol Sr. Een woord van waardering mag evenmin worden onthouden aan de woordvoerders van de oppositie t.w. de heren Versteegh, M.Gelauff Sr., P. Krol, Klünnen en Roozenburg, die door hun initiatief en hun waardige houding er niet weinig toe bijdroegen dat deze een goede, vruchtbare bijeenkomst werd.

Bij de

rondvraag

hadden de voorzitter en pater Den Ouden de gelegenheid het gerucht van gedwongen lidmaatschap uit de doeken te doen. Het bleek loos alarm te zijn! Lenig en Snel stelt geen prijs op gedwongen leden en het Sint Jans College dwingt niet. Zo is het en zo blijft het.

Met een Geloofd zij Jezus Christus sloot de voorzitter de vergadering. De een spoedde zich huiswaarts, de ander zocht een rustig plaatsje om nog wat na te kaarten. Ik geloof, dat niemand ontevreden was.

P.J.